

ESCALA 1:1000

ADREÇA PRINCIPAL:

Enric Prat de la Riba, C. d', 64-74

ADREÇA PRINCIPAL: Enric Prat de la Riba, C. d', 64-74

DENOMINACIÓ: Can Llopis

CRONOLOGIA I AUTOR/S: 1883 Construcció original

US ORIGINAL: Fàbrica de ceràmica.

BIBLIOGRAFIA:

CASAS, 1986 A.

DOMINGUEZ/LOPEZ/MARTINEZ/DE PLANELL, 1990 A.

DOMINGUEZ/LOPEZ/MARTINEZ/DE PLANELL, 1990 B.

GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992.

MORALES MEDINA, 1988.

ARXIUS:

AHUAD del COACB, 1980, fitxa 29.

Edifici inventariat pel Servei del Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya.

Vista de la caseta d'accés al recinte i de la xemeneia que es cataloga (Febrer 1995)

CITES:**(PEPPA)**

"Descripción arquitectónica: Edificio modernista del que quedan las dependencias de oficina, en ladrillo visto, con un correcto aparejo de ladrillo y una balaustrada como cornisa, de gran calidad y elaboración. Aberturas con cerramientos de postigos de librillo y rejas de fundición.

Naves interiores con fachadas de la época (sencillas y de estuco) y con cubierta nueva de fibrocemento.

La valla que ha perdido la puerta de acceso que poseía un bonito rótulo de mosaico cerámico de la época, está parcialmente derruida y reedificada con absoluta falta de criterio".

(CASAS, 1986 A)

"La fàbrica de Can Llopis, que comença a figurar a la documentació fiscal fa just un segle, igual com Can Cosme, s'ha convertit en un espai rellogat destinat a magatzems" (p. 54)

(Hospitalet, 1981)

"Típica construcció d'obra vista i estuc, de principis de segle, que ha perdut la portalada modernista, recoberta de mosaic, que tenia" (punt 29)

(GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992)

"Actualment, el més destacat del recinte és la casa del director i la xemeneia.

Casa del Director: Edifici de planta baixa i pis, amb mur d'arrebossat i detalls en maó vist. Dues pilastres de maó vist recorren verticalment els extrems de la façana principal, interrompent-se a la planta baixa amb una mena de capitell. Totes les obertures adopten la forma esglaonada i es decoren amb maó vist al voltant. Les

dues finestres de la planta baixa presenten esglaonament també a la part inferior, i una reixa de ferro forjat a l'ampit. L'accés a l'edifici és mitjançant una doble porta d'entrada amb escala; ambdues són fetes de fusta. Al primer pis, el mur és recorregut per una balconada amb tres finestres i barana de ferro forjat amb reganyols.

La decoració de maó vist es concentra a pilastres, emmarcament d'obertures, carteles de sosteniment de balcons, sanefes de separació de nivells i balustrada del terrat.

A la façana de l'interior del recinte es repeteix l'estructura de la façana principal. La porta és de fusta amb reixa de ferro forjat molt decorada, i voladís a la part superior; i al primer pis hi ha balcons ampitadors.

Destaca la doble porxada de la façana posterior. Una paret de tanca envolta la resta del recinte, amb edificis de construcció recent, i porta de ferro forjat decorada amb elements geomètrics, espirals i rombes.

Xemeneia: Es l'únic element que queda dempeus de l'edifici fabril original. Es feta de maó vist i de base circular, amb decoració de sanefes a la part superior" (pp. 146-147)

(MORALES MEDINA, 1988)

"En 1850, Tomàs Llopis tenia un petit taller terrisser al carrer de les Roselles, la feina en el qual alternava amb la professió de mestre d'obra. Més endavant, d'aquesta família en sorgiran ceramistes importants, con Josep Llopis. Es va situar a la carretera provincial, prop d'Anselm Clavé i, en 1907, es va establir en l'actual casa Llopis, al carrer de Prat de la Riba, 64, prop de Batllori i Toda, fins a la seva mort cap a 1970". (p. 198)

VALORACIÓ:

Un dels sectors industrials més importants de l'Hospitalet a finals del XIX i primeres dècades del XX va ser el de la fabricació d'elements ceràmics: maons, teules, balustres, terracuites decoratives, rajoles, etc.

Singularment, tres d'aquestes antigues fàbriques es bastiren a tocar l'una de l'altra al llarg de l'antiga carretera provincial, en cronologies relativament properes i en terres que havien estat del Baró de Maldà. Es tracta de les fàbriques Batllori, Llopis i Cosme Toda. Aquest conjunt fabril cal potenciar-lo no només per la vàlua arquitectònica d'alguns dels seus edificis -elevada en cada cas-, sinó també i especialment pel seu referent i testimoniatge històric.

Pel que fa a l'antiga fàbrica Llopis, la bibliografia consultada dona dues dates d'establiment d'aquesta nissaga que havia començat la seva activitat terrissera al carrer de les Roselles: 1883 i 1907. Sens dubte la primera sembla la més versemblant i és la que s'adiu més a la tipologia edilícia que trobem al seu conjunt. Una investigació més exhaustiva hauria d'intentar localitzar el projecte original dels edificis que el componen, en especial la casa i dependències del director i la xemeneia.

Els elements catalogables són:

a) Caseta del director. La casa d'habitatge del director, amb força similitud formal amb la seva veïna de Cosme Toda, juga en la seva façana amb la textura i les possibilitats de decoració de l'obra vista -maons al voltant de les obertures, als extrems de l'edificació i a la barana del terrat- combinada amb el parament estucat. A tocar d'ella se situa la porta d'accés al conjunt, la qual sembla ser que antigament havia gaudit d'una portalada modernista amb mosaic.

b) Xemeneia. Es tracta de la sortida de fums de la caldera de vapor que havia tingut la fàbrica. Es circular, d'obra vista, amb tirants de ferro i un petit joc de maons a manera de sanefa al seu extrem superior.

La resta de construccions són senzilles naus, sense cap tractament arquitectònic rellevant tot i que per les teules planes d'alguna d'elles es pot arribar a considerar que formaven part de les estructures inicials.

PROTECCIÓ:

Caseta - Nivell C

Xemeneia - Nivell E

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

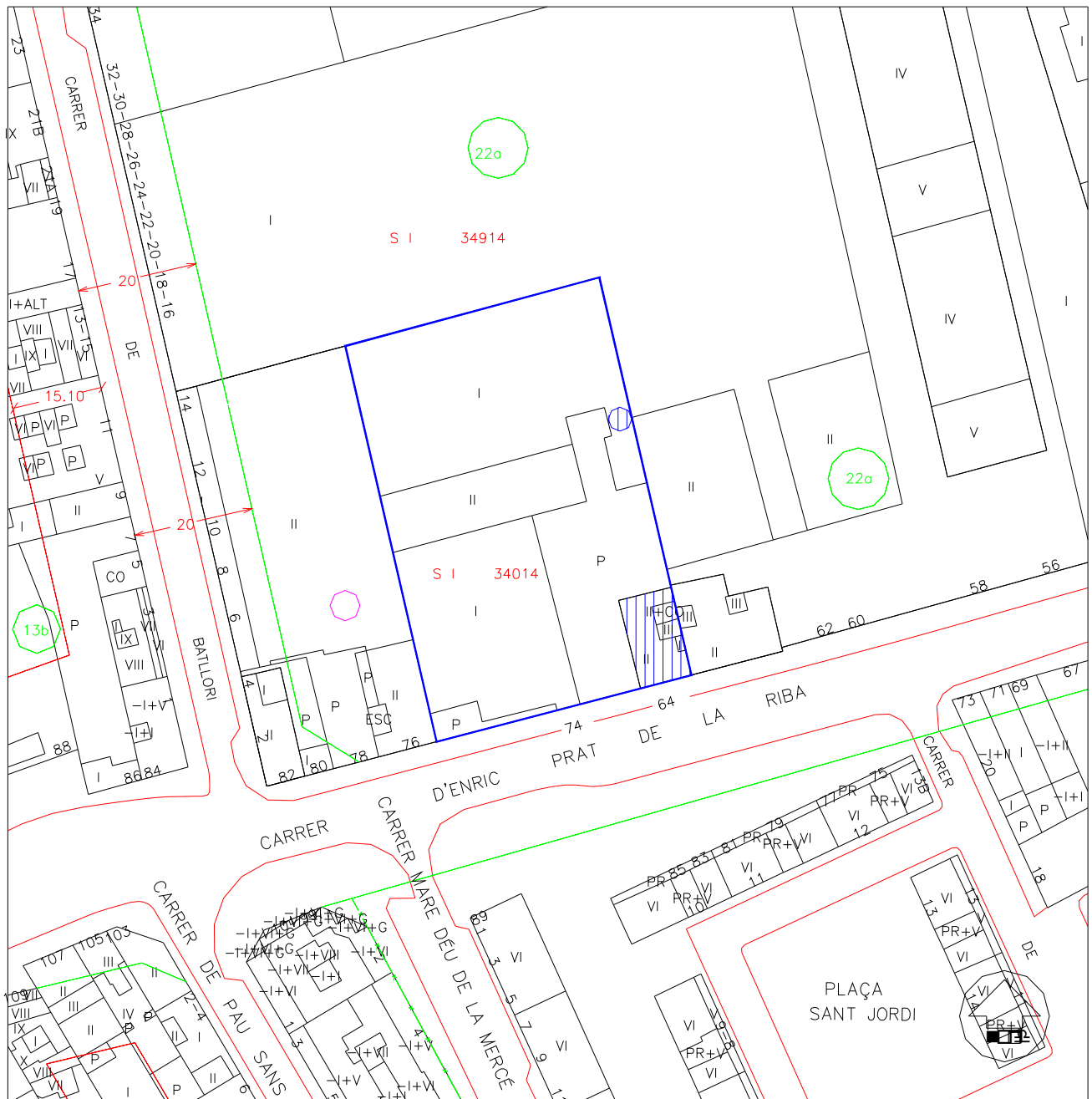
El problema en la intervenció sobre aquest conjunt no és tant la restauració dels elements protegits -restauració que hauria de ser en qualsevol cas ortodoxa-, sinó la seva convivència amb la activitat industrial i la relació amb la resta de construccions del conjunt.

Encara que es pogués documentar mitjançant fotografies l'antiga portalada modernista amb mosaics, es desaconsella la seva reedificació. Si que caldria, però, una actuació que unifiqués tota la tanca del recinte. Un mur homogeni d'obra vista podria ser una bona solució.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Actualment, la fàbrica Can Llopis està inclosa pel PGM en zona 22a (industrial). En coherència amb la valoració efectuada, el Pla Parcial o Especial que desenvolupi aquest sector haurà de tenir en compte la congelació del volum dels elements catalogats.

ESCALA 1:1000

